

[Weikop.]

biblioteksvæsenet, om jeg har været fra Estrups tid, en sortskjorte, og jeg ved ikke hvad, og modsat mig alt mellem himmel og jord. Nej, undskyld, højtærede minister. Jeg finder ikke på at bruge sådanne udtryk over for den højtærede minister, som ministeren har brugt over for mig, for jeg lever nemlig på dagens kulturelle niveau.

Hvad angår skolebibliotekerne, så skal jeg ikke komme mere ind på dette spørgsmål, men når ministeren mente, jeg var vred, vil jeg dertil sige: nej, jeg var såmænd ikke vred; det kan aldrig betale sig at være vred, så skal man blive god igen, det kender ministeren så meget til. Jeg finder imidlertid, at den tidligere undervisningsminister har fundet det rette i skoleloven, nemlig det, jeg omtalte før, at man inden for skolen så vidt muligt skal oprette skolebiblioteker, og så har man jo de blå betænkninger, der giver de fornødne direktiver om, hvorledes det skal gøres. Med andre ord, man har lavet det således, at man — jeg synes næsten, det kunne lyde som en undervisningsminister, der siger det — har ladet det gro på frivillig basis. Et sådant synspunkt forekommer mig at være værd at lære af og at være langt at foretrække, undskyld jeg siger det, for den skal-mentalitet, som i nogen grad finder udtryk i dette lovforslag, og som i virkeligheden, må jeg føje til, efter min mening ligger pædagogerne ganske fjernt. Pædagogerne ønsker i almindelighed størst mulig frihed til at udfolde sig inden for visse givne rammer, og derfor tror jeg også, at skolen vil kunne forstå de synspunkter, som jeg her har fremsat.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Jeg vil gerne vedrørende det spørgsmål, det ærede medlem hr. Weikop stillede mig: hvorfor havde det sådant kissejav, og hvorfor ville formanden ikke indkalde til et udvalgsmøde om afgivelse af betænkning, oplyste, at der var ingen, heller ikke det ærede medlem, der fremsatte ønske om, at der blev indkaldt til et sådant udvalgsmøde. Det gjorde heller ikke det ærede medlems ordfører, efter at man i det samlede udvalg havde besluttet at overlade det til ordførerne at afgive betænkning.

Man har ikke ønsket og ikke krævet sådan afholdelse af møde til afgivelse af betænkningen. Derfor synes jeg, formanden har ret. Jeg synes ikke, der er grund til at fortsætte drøftelserne af dette. Vi er stadig klar til mellem anden og tredje behandling at snakke om realiteterne.

Grøndahl: Det, der kalder mig op, er ministerens bemærkning om, at der kun ville blive tale om 10 kommuner, som — således forstod jeg — ministeren forudsagde ville dumpe ned til 5, og så ville de visne bort og helt forsvinde. Når det er så lille et punkt, som det efter ministerens udtalelser er, så kan jeg ikke forstå, hvorfor ministeren stadig væk vil holde på, at denne § 6 skal udføres i praksis; så havde det været mere formålstjenligt, hvis ministeren havde opgivet.

Jeg vil anbefale dem, der er for kommunal selvbestemmelsesret, sammen med os at stemme for vore ændringsforslag.

Ministeren for kulturelle anliggender (Bomholt): Det undrer mig, at det ærede medlem hr. Grøndahl så kraftigt kæmper for at få nedstemt § 6, når det ærede medlem og hans parti bagefter vil stemme hele lovforslaget ned.

Det ærede medlem hr. Østergaard var igen inde på problemet om udlån af grammofoonplader. Vi er enige om, at der ikke skal udlånes popmusik til teenagers o. lign., og der er almindelig enighed blandt bibliotekerne om, at musikpladerne, der udlånes, udelukkende skal være af seriøs karakter.

Til det ærede medlem hr. Weikop vil jeg sige, at jeg ikke har anvendt ordet „sortskjorte“ om det ærede medlem. Jeg har i det hele taget ikke anvendt tekstiludtryk. Jeg ved jo, hvor levende interesseret det ærede medlem er i både teaterdrift og i biblioteksvæsen, men jeg vil alligevel mene, at det ærede medlem her indtager en gammelkonservativ holdning, kun gående med til det nødvendige, der får det absolut uundgåeliges karakter.

Det ærede medlem siger, at det ærede medlem lever på dagens kulturelle niveau, og så er spørgsmålet for det ærede medlem som for andre, hvor det ligger. Jeg ville jo mene, at der ikke er så stor afstand mellem det ærede medlem og udvalgets